

beskyttelse. Det kunne i 1683 nok praktiseres af mere velhavende folk, der havde kammerfolk og tjenere til deres rådighed, det var straks sværere for fæstebønder, arbejdere og tyende, der under deres arbejde ofte var tvunget til at være steder, hvor der var ensomt. Disse kvinder må have levet i en evig angst for voldtægt, især når man tænker på kirkens indstilling til »utugtige« kvinder og horeunger. Samtidig havde Danske lov også en skrap forordning om fosterdrab:

»Letfærdige kvindfolk, som ombringer deres foster, skal miste deres hals, og deres hoved skal sættes på en stage«.

Den grove mandfolkemoral

Vi slæber rundt på holdninger og normer, der daterer sig tilbage til disse love. For vist er det et levn fra 1600-tallet, at kvinder skal forhøres om deres moralske levned. Nu er der ganske vist lige kommet en ny lov, der kun giver ret til at forhøre om kvindens fortid, når det skønnes nødvendigt. I hvis interesse er det? Har man nogen sinde hørt om, at det var nødvendigt at forhøre en voldtægtsmand om hans moralske levned: »Hvornår var De første gang i seng med en pige? Hvor foregik det? Mener De, det er nødvendigt at bruge magt for at overtale hende? o.s.v.«.

Med den fart politiets og retsvæsenets mænd opfatter forandringer i lovgivningen, så kan man godt frygte, at det tager sin tid. Der er indtil for nylig adskillige ofre, der kan bevidne, at de er blevet spurgt, om de nu ikke anmelder, fordi de er bange for at være blevet gravide. Vi har haft fri abort siden 1973, og det vil da være fuldstændig idiotisk at gå til politiet for at få abort, når man kan nøjes med at henvende sig til sin læge.

»Det er som om der er en tilbøjelighed til at mene, at når en kvinde viser interesse for at være sammen med en mand. F.eks. kører ud med ham i en bil, eller lader ham komme ind på sit værelse, så giver hun ham derved adgang til at tro, at hendes vægring mod at have samleje med ham, ja, selv hendes modstand mod forsøg, ikke er alvorligt ment, kun er gjort på skråt fra hendes side. Jeg har gentagne gange mødt denne opfattelse hos domsmænd, og jeg må sige, hvad endnu mere mærkeligt er, jeg har også mødt den hos anklagemyndigheden. Jeg er bange for, at

man derved kan komme til at anerkende en lidt grov mandfolkemoral«. Dette sagde daværende justitsminister Knud Thestrup i en folketingsdebat for ca. 15 år siden. Det var jo flot sagt, og han kunne såmænd rolig have sagt det stærkere, for statistikken viser med tørre tal, hvor vanskeligt det er for en kvinde at få en mand dømt for voldtægt. Med det forbehold, at domfældelser ikke behøver at falde i anmeldelsesåret, så tegner der sig alligevel et troværdigt billede, når tallene er taget over 15 år.

På 15 år anmeldtes 3347 voldtægtstilfælde. I 878 (26 pct.) tilfælde blev sagen henlagt på grund af bevisets stilling. I 883 (26 pct.) tilfælde blev gerningsmanden ikke fundet. 472 tilfælde førte til dom. Af de 3347 anmeldte er det 14,1 pct., d.v.s. 85,9 pct. der slap godt fra det. »En voldtægtssag er jo en alvorlig sag – for manden!«

For at imødekomme kritik af udregningen så kan man jo sige, at de 883 der aldrig blev fundet, skal trækkes fra, og så kan man få følgende resultat: 472 dømte af 2464 af politiet kendte gerningsmænd er 19,1 pct., d.v.s. 80,9 pct. straffes ikke.

At bevise sin uskyld og dermed få gerningsmanden straffet er for en voldtagen kvinde i dag lige så svært som det for et par hundrede år siden var for heksen at bevise, at hun var uskyldig. Heksen blev bundet på hænder og fødder og smidt i vandet. Hvis hun flød ovenpå beviste det, at hun var en heks, og så blev hun brændt; men hvis hun sank til bunds og druknede, så var hun uskyldig. En voldtagen kvinde er kun hævet over mistanke om selv at være skyld i det, hvis hun også er myrdet, og det er den risiko, der er ved enhver voldtægt. I sådanne tilfælde har der endnu ikke fundet frikendelse sted, selv om gerningsmanden måske ikke var klar over, at hendes modstand var alvorlig ment, og han troede, at hun gerne ville. Som ved hekseprøven er hun altså uskyldig, hvis hun dør af det, og så er det formentlig ret begrænset, hvor meget glæde hun har af det. En anden almindelig antagelse er, at voldtægt og andre seksuelle overgreb kun overgår et fåtal. Det tror man, fordi der anmeldes 200-300 tilfælde pr. år, og det har ligget ret konstant i mange år. Men efter at der er kommet mere debat og åbenhed, så er der sket en ret markant stigning i anmeldelser. Selv om der stadig er mange uhyggeligt